

39 התרומה בהם, וְאִם לֹא – וְאִם אֵין שם מאה עיגולים, כל הליטראות
 40 הנמצאות בפומין אֶסְוִין וכו' והליטראות התחתונות מותרות. רַבִּי
 41 יְהוֹשֻעַ אֹמֵר, אֶפִּילוּ יֵשׁ שֵׁם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת פּוּמִין שֶׁל חוֹלִין כִּנְגַד פִּיה
 42 שֶׁל תְּרוּמָה, לֹא יֵעָלוּ וִיתְבַּטְלוּ קְצִיעוֹת הַתְּרוּמָה בָּהֶם, מִשּׁוֹם
 43 שְׁלִיטָא קְצִיעוֹת יֵשׁ שְׁמוּכְרִים אוֹתוֹ בְּמִנְיָן, וְכֹל דְּבַר שֶׁדְּרָכוֹ לִימְנוֹת
 44 לֹא בַטֵּל לְעוֹלָם.
 45 דְּרָקָה לִיטְרָא שֶׁל הַתְּרוּמָה פְּעִיגוּל – בְּשׁוּלֵי הַעֵיגוּל שֶׁהָיוּ בּוֹ הַרְבֵּה
 46 לִיטְרָאוֹת שֶׁל חוֹלִין סְדוּרוֹת לְרוּחָבוֹ, וְאִינוּ יוֹדְעֵי בְּאִיזָה מְקוֹם פְּעִיגוּל
 47 דְּרָקָה, אוֹ לְצַפּוֹנָה אוֹ לְדָרוּמָה, דְּבָרֵי תֵּכֵל יֵעָלוּ וִיתְבַּטְלוּ קְצִיעוֹת
 48 הַתְּרוּמָה, מִשּׁוֹם שְׁבִאוּפֵן זֶה לִיטְרַת הַתְּרוּמָה אֵינָה נִיכְרַת כֹּלֵל, לְפִי
 49 שֶׁנִּדְבָקָה בְּתַנּוּסֵי שֶׁל חוֹלִין מְכַל צַדִּיָּה, וּמִמִּילָא אֵינָה חֲשׁוּבָה יוֹתֵר
 50 לִימְנוֹת, לְפִיכֵךְ בַּטְלָה.
 51 מְבוּאָר בְּבֵרֵייתָא שֶׁלְפִי רַבִּי יְהוּדָה שִׁיטַת רַבִּי יְהוֹשֻעַ שֶׁדָּבַר שִׁישׁ
 52 שְׁמוּכְרִים אוֹתוֹ בְּמִנְיָן אֵינוּ בַטֵּל. וְסָבַר רַב פֶּפֶא שֶׁהִתְנַא הוּזָה הוּא
 53 הַתְּנַא שֶׁל מִשְׁנֵתֵינוּ שֶׁאִמְרַת שְׁחֲטָאוֹת הַמֵּתוֹת וְשׁוֹר הַנִּסְקָל אֵינֶם
 54 בַטְלִים, וְכִשְׁם שֶׁהַחֲמִיר בְּלִיטְרָא קְצִיעוֹת לְהַחֲשִׁיבֵם כְּדָבָר שֶׁבְּמִנְיָן אֵף
 55 עַל פִּי שְׁרוּב פַּעֲמִים אֵינֶם נִמְכָּרוֹת בְּמִנְיָן, כֵּךְ הַחֲמִיר בְּחֲטָאוֹת הַמֵּתוֹת
 56 וְשׁוֹר הַנִּסְקָל לְהַחֲשִׁיבֵם כְּדָבָר שֶׁבְּמִנְיָן אֵף עַל פִּי שְׁרוּב פַּעֲמִים אֵינֶם
 57 נִמְכָּרִים בְּמִנְיָן.
 58 הַגְּמָרָא מְבִיאָה אִפְשָׁרוֹת נּוֹסֶפֶת לְבִאָר אֵת הַמִּשְׁנָה: רַב אֲשִׁי אָמַר,
 59 אֶפִּילוּ תֵימָא שְׁמִשְׁנֵתֵינוּ הַאֹמְרַת שְׁחֲטָאוֹת הַמֵּתוֹת וְשׁוֹר הַנִּסְקָל
 60 אֵינֶם בַטְלִים, סוּבְרַת כְּשִׁיטַת רַבִּינָן הַחוֹלְקִים עַל רַבִּי יְהוֹשֻעַ וְסוּבְרִים
 61 שֶׁרַק דְּבָרִים שְׁכוֹלֵם מוֹכְרִים אוֹתָם בְּמִנְיָן חֲשׁוּבִים וְאֵינֶם בַטְלִים,
 62 אִפְשָׁר לִישֵׁב וּלְבִאָר אֵת מִשְׁנֵתֵינוּ, שֶׁהִטְעַם שֶׁהִבְהֵמוֹת הַפְּסוּלוֹת אֵינֶן
 63 בְּטִילוֹת כְּכִשְׁרֵי מִשּׁוֹם שֶׁפְּעִלֵי חַיִּים הִשְׁיִבִי וְמַחְמַת חֲשִׁיבוֹתָם לֹא
 64 בְּטָלִי.
 65 עַד עַתָּה נִתְבָּאָר מְדוּעַ הַבְּהֵמוֹת הַפְּסוּלוֹת שֶׁבְּתַעְרוּבֵת אֵינֶן בַּטְלוֹת
 66 בְּרֹב הַכְּשִׁירוֹת, עַתָּה מְבַרְרַת הַגְּמָרָא מְדוּעַ לֹא נִתֵּיר כֹּל בְּהֵמָה
 67 הַפּוֹרֶשֶׁת מִן הַתַּעְרוּבֵת מִדִּין הַלֵּיכָה אַחַר הָרֹב. מִקְשָׁה הַגְּמָרָא:
 68 וְנִמְשׁוֹךְ וְנִקְרָב חֵד מִיְנֵיהוּ – נִמְשׁוֹךְ בְּהֵמָה אַחַר בְּהֵמָה מִן
 69 הַתַּעְרוּבֵת, וְנִקְרִיבָה עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ, וְנִימָא – וְנִאֲמַר עֲלֵיהּ אֵת הַדִּין
 70 כֹּל דְּפָרִישׁ מְרוּבָא פָּרִישׁ – כֹּל הַפּוֹרֶשׁ, מִן הָרֹב הוּא פּוֹרֶשׁ, וְכִיּוֹן
 71 שֶׁהָרֹב הֵם בְּהֵמוֹת הָרְאוּיוֹת לְהַקְרִיבָה, יֵשׁ לְתַלוֹת שֶׁאֵף הַבְּהֵמָה
 72 הַפּוֹרֶשֶׁת הִיא מִן הַבְּהֵמוֹת הָרְאוּיוֹת לְהַקְרִיבָה.
 73 תַּמָּה הַגְּמָרָא עַל הַקּוּשִׁיא: וְכִי עַל יְדֵי שֶׁנִּמְשׁוֹךְ בְּהֵמוֹת מִן
 74 הַתַּעְרוּבֵת יֵהָא נִיתָן לְהִתֵּיר אוֹתָם מִשּׁוֹם שֶׁפָּרְשׁוּ מִן הָרֹב, הֲלֹא
 75 כְּשֶׁבְּהֵמוֹת נִמְצָאוֹת בְּעֵדֵר וּבְתוֹכָם הַחֲטָאֹת הַמֵּתָה אוֹ שׁוֹר הַנִּסְקָל,
 76 הֲוָה לֵיהּ – הַאִיסוּר נִהְיָ קְבֻעַ וְעוֹמֵד בֵּינֵיהֶם,

1 כֹּל דְּבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ – שִׁישִׁיּוֹ בּוֹ מְכִירָה עַל פִּי מִנְיָן, הַגֵּם שְׁרוּב בְּנֵי אָדָם
 2 מוֹכְרִים אוֹתוֹ עַל פִּי אוֹמֵד אוֹ מִשְׁקֵל, אֶפִּילוּ בְּדָרְבָנָן – בְּדָבָר
 3 שֶׁאִיסוּרוֹ רַק מְדַרְבָּנָן, אִם נִתְעַרַב בְּהִיתֵר לֹא פְטִיל, וְכֹל שֶׁכֵּן
 4 בְּדָאוּרֵייתָא – בְּדָבָר שֶׁאִיסוּרוֹ מִן הַתּוֹרָה, אִם נִתְעַרַב בְּהִיתֵר אֵינוֹ
 5 בַטֵּל, מִשּׁוֹם שִׁישׁ לוֹ חֲשִׁיבוֹת בְּכֵךְ שֶׁפַעֲמִים מוֹכְרִים אוֹתוֹ בְּמִנְיָן.
 6 הַגְּמָרָא מְבִיאָה אֵת הַתְּנַא הַסּוּבֵר שֶׁכֵּל דָּבָר שִׁישׁ מַעֲטֵ שְׁמוּכְרִים אוֹתוֹ
 7 בְּמִנְיָן אֵינוֹ בַטֵּל: דְּתֵימָא, לִימְרָא קְצִיעוֹת – מִשְׁקֵל לִיטְרָא שֶׁל תַּנּוּסֵי
 8 מִיּוֹבְשׁוֹת שֶׁל תְּרוּמָה הַמְקוּצְעוֹת בְּאִיזְמֵל, שְׁדָּרְקָה עַל פִּי עֵיגוּל –
 9 כִּלֵי עֵגוּל הַמִּיּוּחָד לְדִרִיסַת הַתַּנּוּסֵי וְדִיבּוּקָם יָחִיד, וְהַדּוּרֵס לֹא עִירַב
 10 אֵת לִיטְרָא הַתְּרוּמָה עִם מָה שֶׁהִיא בְּעֵיגוּל, אֲלֵא מַעַל הַתַּנּוּסֵי
 11 הַיּוֹבְשׁוֹת שֶׁל חוֹלִין הִנִּיחַ אֵת הַתַּנּוּסֵי הַיּוֹבְשׁוֹת שֶׁל הַתְּרוּמָה וְדִרְסָם,
 12 וּבִאוּתָהּ שַׁעָה הָיוּ נִיכְרוֹת לְעֵין, וְעַתָּה נִתְעַרַב עֵיגוּל זֶה בְּעֵיגוּלִים
 13 אַחֲרִים שֶׁל קְצִיעוֹת חוֹלִין, וְאִינוּ יוֹדְעֵי בְּאִיזוֹ עֵיגוּל דְּרָקָה – אֵת
 14 לִיטְרָא הַתְּרוּמָה. וְכֵן בְּאוּפֵן שֶׁדָּרַס אֵת הַתְּרוּמָה עַל פִּי חֲבִית וְאִינוּ
 15 יוֹדְעֵי בְּאִיזוֹ חֲבִית דְּרָקָה. וְכֵן בְּאוּפֵן שֶׁדָּרַס עַל פִּי כְּוֹרֶת – כִּלֵי גְדוֹל
 16 וְאִינוּ יוֹדְעֵי בְּאִיזוֹ כְּוֹרֶת דְּרָקָה. בְּשִׁלְשַׁת הָאוּפָנִים הַלָּלוּ נִחְלָקוּ רַבִּי
 17 מֵאִיר וְרַבִּי יְהוּדָה בְּשִׁיטַת רַבִּי אֲלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻעַ, רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר,
 18 שְׂרָבִי אֲלִיעֶזֶר אֹמֵר, מֵאִחַר יוּחַד עִם כֹּל הַלִּיטְרָאוֹת שֶׁבְּשׁוּלֵי כֹל
 19 עֵיגוּל וְעֵיגוּל וְכֹל חֲבִית וְחֲבִית יִשְׁנֵם מֵאֵה לִיטְרָאוֹת שֶׁל חוֹלִין כִּנְגַד
 20 הַלִּיטְרָא שֶׁל תְּרוּמָה, אֵף עַל פִּי שִׁדוּעַ שֶׁלֹא נִתְעַרְבָה הַלִּיטְרָא תְּרוּמָה
 21 בְּלִיטְרָא הַתַּחְתּוֹנוֹת, וְהִיא מְקוּם לּוֹמַר שֶׁהוּאֵיל וְאֵינֶם בְּכֹל הַסֶּפֶק
 22 לֹא יִצְרַפּוּ לְבַטֵּל אֵת הָאִיסוּר, מְכַל מְקוֹם הַקִּילוֹ חֲכָמִים בְּתוֹרַת
 23 פִּירוֹת שֶׁהִיא מְדַרְבָּנָן וְאֵינוֹ רוֹאִין אֵת הַלִּיטְרָאוֹת הַעֲלִיוֹנוֹת שֶׁבְּכֹל
 24 עֵיגוּל אוֹ חֲבִית אוֹ כְּוֹרֶת בְּאִילוֹ הֵן פְּרוּדוֹת מֵהַלִּיטְרָאוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת
 25 שְׁבוּ, וְאֵינֶם מוֹנְחוֹת זוֹ עַל גַּב זוֹ אֲלֵא מוֹנְחוֹת בְּעִירְבוּבֵיא, וְהַלִּיטְרָאוֹת
 26 הַתַּחְתּוֹנוֹת מִצְטַרְפוֹת לְלִיטְרָאוֹת הַעֲלִיוֹנוֹת לְהִיּוֹת מֵאֵה כִּנְגַד
 27 הַתְּרוּמָה, וּמַעֲלוֹת – וּמִבַּטְלוֹת אֵת הַעֲלִיוֹנוֹת הָאִיסוּרוֹת. רַבִּי יְהוֹשֻעַ
 28 אֹמֵר, אִם יֵשׁ בְּתַעְרוּבֵת הַעֵיגוּלִים מֵאֵה פּוּמִין – פִּירוֹת שֶׁל עֵיגוּלִים
 29 וְבָהֶם קְצִיעוֹת שֶׁל הִיתֵר, מְלַבֵּד אוֹתוֹ פֶּה עֵיגוּל שְׁבוּ נִדְרְסָה הַתְּרוּמָה,
 30 יֵעָלוּ – יִתְבַּטְלוּ קְצִיעוֹת הַתְּרוּמָה בְּאוֹתָם קְצִיעוֹת שֶׁל חוֹלִין הַנִּמְצָאוֹת
 31 בְּפִי שָׂאֵר הַעֵיגוּלִים, וְאִם לֹא – וְאִם אֵין שֵׁם מֵאֵה עֵיגוּלִים, כֹּל
 32 הַפּוּמִין שֶׁל הַעֵיגוּלִים הַנִּמְצָאִים בְּתַעְרוּבֵת אֶסְוִין, לְפִי שֶׁכֵּל פִּי
 33 עֵיגוּל בְּסֶפֶק שְׁמֵא בּוֹ נִדְרְסָה הַתְּרוּמָה, וְאֵין הַלִּיטְרָאוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת
 34 מִצְטַרְפוֹת לְעִלְיוֹנוֹת לְבַטֵּל לְפִי שֶׁאֵינֶם בְּכֹל הַסֶּפֶק, אוֹלַם הַשְּׁוֹלֵם
 35 שֶׁל כֹּל הַעֵיגוּלִים מוֹתְרִין, מִשּׁוֹם שֶׁוּדָאֵי לֹא נִתְעַרְבָה בָּהֶם הַלִּיטְרָא
 36 שֶׁל תְּרוּמָה. רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר, לֹא זֶה הַמַּחְלֻקֶת בֵּין רַבִּי אֲלִיעֶזֶר לְרַבִּי
 37 יְהוֹשֻעַ, אֲלֵא שְׂרָבִי אֲלִיעֶזֶר אֹמֵר, אִם יֵשׁ שֵׁם מֵאֵה פּוּמִין מְלַבֵּד
 38 אוֹתוֹ פֶּה עֵיגוּל שְׁבוּ נִדְרְסָה הַתְּרוּמָה, יֵעָלוּ – יִתְבַּטְלוּ קְצִיעוֹת

אגרות קודש

ב"ה, ט"ו שבט, תשי"ז

ברוקלין.

שלום וברכה!

במי"ש אודות... אשר לא נגע ולא פגע, ידוע פתגם רבותנו נשיאנו הק' חזקה לתעמולה שאינה חוזרת ריקס, ובדאי אם עדיין לא ניכר בחוץ אבל בודאי שנגע ופגע, וזה עצמו מגדיל השתדלותו של הנ"ל לכסות ולהעלים שלא יראה החוצה בכדי שלא ימשיכוהו ע"י עוד יותר ויותר למקום שם הוא שייך באמת, ומזה הוראה אשר אף כי באופן דיפלומטי (מפני יראתו של הנ"ל האמורה) יש לעוררו מזמן לזמן ומה טוב בעקפיץ ומן הצד, וק"ל, על עניני התורה ומצות וגם עניני חסידות.

בודאי אף שאינו מזכיר ע"י משתדל ככל האפשרי לטובת "אחי תמימים, אשר ברשל"צ, ויה"ר אשר גם בזה תהי הצלחה מופלגה ועוד יותר מאשר עד עתה.

בברכה לבשו"י תכה"י.

1 הגמרא מקשה על חידושו של רבא: **אֵיתִיבִיה רַב הוֹנָא פֶּר הַיְהוּדָה**
 2 **לְרַבָּא**, שנינו במסכת קנים (פ"א מ"א), שזב זבה או יולדת צריכים
 3 להביא קן של שני תורים או שני בני יונה לטהרתם, אחת לעולה
 4 ואחת לחטאת. ועוד שנינו שם, שחלוק זריקת דם חטאת מזריקת דם
 5 עולה, שדם חטאת נזרק על המזבח מתחת לחוט הסיקרא, ואילו דם
 6 עולה נזרק על המזבח מעל לחוט הסיקרא, ואם שינה את הסדר
 7 הקרבן פסול. ומאחר ויש חילוק בזריקת דם, שנינו שם בהמשך (מ"ב),
 8 **חֲטָאתֵי הָעוֹף שֶׁנִּתְעַרְבָה בְּעוֹלָה – בעולת העוף, וכן עוֹלָה – עולת**
 9 **הָעוֹף שֶׁנִּתְעַרְבָה בְּחֲטָאתֵי הָעוֹף, אִפְּיֵלוּ נִתְעַרְבָה חֲטָאתֵי או עולה**
 10 **אֶחָת בְּרִיבּוֹא – בעשרת אלפים קינים, יְמוּתוֹ בּוֹלֵן, מהטעם שנאמר**
 11 **בסוגייתנו, משום שבעלי חיים חשובים ואינם בטלים, וכיון שהחטאת**
 12 **או העולה אינם בטלים ברוב האיך זרק דם של כל העופות, הלא**
 13 **בכל אחת ואחת יש להסתפק שמא היא העולה זריקת דמה למעלה,**
 14 **או שמא חטאת היא זריקת דמה למטה. ובהמשך שם (פ"ג מ"א)**
 15 **מבאר המשנה, בְּמָה דְבָרִים אֲמֹרִים שימותו כל העופות**
 16 **שבתערבות, בְּכֶהֱן שֶׁנִּמְלָךְ ובא לשאול כיצד עליו לנהוג עם**
 17 **התערבות, שאז אומרים לו שעליו להמית את כולם, אֲכָל בְּכֶהֱן**
 18 **שְׂאִין נְמָלֶךְ – שלא בא לשאול כיצד משפטן, אלא הלך זרק את**
 19 **דמם, אזי הדינים חלוקים. שאם לקח את כל הקינים וְעִשָּׂאן לְמַעְלָה**
 20 **– זרק את דמם למעלה מחוט הסיקרא, מְחַצֶּה בְּשֵׁר – העולה**
 21 **שדינה בזריקה למעלה כשירה וכיפרה, וּמְחַצֶּה פְּסוּל – והחטאת**
 22 **שדינה בזריקה למטה פסולה ולא כיפרה, ולכן הנשים צריכות להביא**
 23 **חטאת אחרת לכפרה. וכן אם זרק את כל הקינים לְמַטָּה מחוט**
 24 **הסיקרא, מְחַצֶּה בְּשֵׁר – החטאת שדינה בזריקה למטה כשירה**
 25 **וכיפרה, וּמְחַצֶּה פְּסוּל – והעולה שדינה בזריקה למעלה פסולה ולא**
 26 **כיפרה וצריכה להביא עולה אחרת לכפרה. אבל אם זרק דם של**
 27 **אֶחָת מן העופות לְמַטָּה וְדָם שֶׁל אֶחָת מן העופות לְמַעְלָה, שְׂנִיָּהּ**
 28 **פְּסוּלוֹת, משום שזמזמת הספק אִנִּי אוֹמֵר שמא חֲטָאתֵי קְרִיבָה**
 29 **לְמַעְלָה – הקריב דמה למעלה שלא כדינה, וְעוֹלָה קְרִיבָה לְמַטָּה**
 30 **שלא כדינה.**
 31 נמצא מבואר במשנה זו, שאף על פי שמעיקר הדין אם היה בא הכהן
 32 להמציא כיצד לנהוג, לא היינו אומרים לו שזורק את דם שניהם
 33 למעלה או למטה כדי שלכל הפחות תהא אחת כשירה, אלא היינו
 34 מורים לו שכל העופות שבתערבות דינם במיתה, מכל מקום אם
 35 הכהן לא נמלך והקריבם הורצו לכפר, ומעתה קשה על רבא שחידש
 36 דין ממשנתינו שאם הכהן הקריב את כל הבהמות שבתערבות לא
 37 הורצו הכשרים שבה לכפר.
 38 מתרצת הגמרא: (אל"א) [אמר ליה] רבא לרב הונא בר יהודה,
 39 ממשנה זו אין להקשות, מאחר וכבר מצינו שנחלקו רבי יהודה ורבנן
 40 במסכת יומא (סו:) אם בעלי חיים שנידחו מהקרבה, נידחו לעולם ואם
 41 הקריבין לא הורצה, או לא נידחו ואם הקריבין הורצה, ולפי זה אפשר
 42 לומר דהא – שמשנתינו סוברת בְּמָאן דְאָמַר שֶׁפְּעִלֵי חַיִּים שנידחו
 43 מהקרבה נְדָחִין לעולם, לפיכך אם הקריב את הבהמות לא הורצה,
 44 והא – ומשנת קינים סוברת בְּמָאן דְאָמַר פְּעִלֵי חַיִּים שנידחו וחזרו
 45 והוכשרו להקרבה אִינָן נִדְחִין, לפיכך אם זרק את דמן הורצה.
 46 הגמרא מוסיפה להקשות על רבא. מקשה הגמרא: הֲרֵי בעלי חיים
 47 שְׁחוּמְטִין שנפסלו מהקרבה לאחר שחישתם, דְלִכְוִלֵי עֲלָמָא – שהכל
 48 מודים בהם שאם נפסלו מהקרבה אף על פי שחזרו ונהיו ראויים
 49 להקרבה הרי הם נִדְחִין לעולם,

1 וְשֵׁנִינָהּ בּוּמַסְכַּת סְנַהֲדְרִין (עט) שְׁבָל שהאיסור קְבוּעַ ועומד במקומו,
 2 בְּמַחְצָה עַל מְחַצָּה דְמֵי – דנים את התערבות כאילו חציה היתר
 3 וחציה איסור, וממילא אף אם נפריש אחת אחת, אי אפשר להתייר
 4 משום שפירשה מן הרוב, כיון שאין כאן רוב בהמות היתר.
 5 מבאר הגמרא את השאלה באופן אחר: אֲלָא זו היתה כוונת
 6 המקשה, מדוע לא נִיבְכְּשֵׁינָהּ דְנִיָּרֵי – נדחוק בהם כדי שיחזרו
 7 ממקומם ויתפורו ואז לא יהיה האיסור קבוע במקום אחד, וְנִיָּמָא –
 8 נאמר על כל בהמה ובהמה את הכלל, כָּל דְפָרִישׁ מִן התערבות,
 9 מְרִוּבָא של היתר פָּרִישׁ, והיא המותרת להקרבה ויקריבנה.
 10 מתרצת הגמרא: אָמַר רַבָּא, (הַשְׁתָּא דְאָמַר רַבָּן לֹא נִיָּקְרִיב) אמנם
 11 מן התורה יש להתייר כל בהמה הפורשת מן התערבות משום 'הלך
 12 אחר הרוב', אך חכמים אסרוה מחמת גְּזוּרָה, שְׂמָא לאחר שימשכו
 13 בהמה אחר בהמה מן התערבות וישחטום, יִבְאוּ עֲשָׂרָה בְּהֵינִים ויקחו
 14 את הדמים והאימורים של עשרת הבהמות שהם רוב התערבות בְּכַת
 15 אֶחָת וְיִקְרִיבו אותם בבת אחת על גבי המזבח, ומאחר והם הרוב אי
 16 אפשר לתלות שהדם והאימורים של הבהמה הפסולה נשארו
 17 בתערבות עם המיעוט, אלא יש לחשוש שבתוך אותם בהמות
 18 שהקריבו היתה הבהמה הפסולה, ונמצאו קדשים פסולים קרבים על
 19 גבי המזבח.
 20 מקשה הגמרא: אָמַר לִיה הוּוּא מְרַבֵּן לְרַבָּא, אֲלָא מַעְתָּה שאתה
 21 מפרש שחכמים חששו זריקת רוב הדמים בבת אחת שמא נמצא
 22 בהם האיסור, יוצא לדברייך דְמִיָּקְרִיבָא אֲסִירָא – שאחר שכבר משכו
 23 ולקחו אחת אחת מן התערבות והתיירה מצד דין 'כל דפריש מרובא
 24 פריש', וקיבלו את הדם בכלי שמגיסים (מעברים) בו בחזקת שהוא
 25 כשר, יחזרו ויצטרפו הדמים של כל השחוטות להיות רוב, ושוב לא
 26 יהא על הדם היתר של 'כל דפריש מרובא פריש', וכי אפשר לומר כן
 27 שאחר שהותרו הבהמות מדין 'הלך אחר הרוב' יחזור ויתבטל היתרן.
 28 מתרצת הגמרא: אלא הטעם שאסרו חכמים להפרישם אחת אחת
 29 ולהקריבם, מְשֻׁים שחששו שְׂמָא יִבְאוּ עֲשָׂרָה בְּהֵינִים בְּכַת אֶחָת
 30 וְיִקְחוּ מן התערבות עשרה בהמות שהם רוב התערבות בבת אחת
 31 ויקריבום, ומאחר ועדיין לא חל היתר על שום בהמה שהרי נתפטו
 32 ופירבו כולם בבת אחת, יש לתלות שהבהמה הפסולה נמצאת בתוך
 33 רוב הבהמות שנלקחו והם אסורות בהקרבה.
 34 מקשה הגמרא: וכי לקיחת עשרה בהמות פְּעִשָּׁרָה בְּהֵינִים בְּכַת אֶחָת
 35 מִי אֲפִשֵׁר, הלא מדובר באופן שכבש את הבהמות והחלו להתפור
 36 ממקומם (כמבואר לעיל), והיאך אפשר לצמצם ולתפוס עשרה
 37 בהמות שנתפורו בבת אחת.
 38 מבאר הגמרא את טעם האיסור באופן אחר: אֲלָא אָמַר רַבָּא,
 39 חכמים גזרו שלא להתייר את הבהמות על ידי הפרשתם מן הרוב,
 40 מְשֻׁים שחששו שמא יבוא ליטול את הבהמות בזו אחר זו ממקום
 41 הקְבוּעַ מבלי שינידם ממקומם, ואז כל הבהמות אסורות מדין כל
 42 קבוע כמחצה על מחצה.
 43 הגמרא דנה אם בעבר והפרישם אחת אחת והקריבם קרבנו מרצה:
 44 אָמַר רַבָּא, הַשְׁתָּא דְאָמַרֵי רַבָּן – עתה לאחר שאמרו חכמים
 45 שכשנתערבו חטאות המוות או שור הנסקל בבהמות הראויות
 46 להקרבה לֹא נִקְרִיב אף אחת מן הבהמות שבתערבות, ולא התייר
 47 להקריבם אפילו על ידי הפרשתם אחת אחת מן התערבות בשעה
 48 שהיא נידחת. אִי (קריב) עבר ו[מְקָרִיב] את כל הבהמות שבתערבות
 49 לֹא מְרַצֵּי – הקרבן לא מכפר וצריך להביא קרבנות אחרים לכפרתו.